

ТЭКСТ ДЛЯ ВОДГУКУ

Сама адданая прыродзе,
каб з ёй дружылі ўсе – хачу.
З травой і лесам, на выгодзе,
я сына размаўляць вучу.

– Дзень добры, поле! – гавару я.
– Дзень добры, поле! – крыкне ён.
Ды скажа: – Грыб, цябе знайду я,
падай мне, кажа, лапу, клён!

Гавораць нівы, дрэвы, рэкі...
Прыміце ж да сваёй сям’і
яго, маленькага, наvekі
хоць падгалоскам, салаўі!

Еўдакія Лось
1970